

ELS DÉUS DE TERESA IV

DÉU TOTPODERÓS

Déu ens preserva la vida
I manté segurs els nostres peus.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me
Us contaré el que ha fet per mi.
Mentre jo l'invocava,
Ja tenia a flor de llavis l'acció de gràcies.

Si el meu cor s'hagués fiat de males arts,
No m'hauria escoltat el Senyor;
Però ara Déu m'ha escoltat,
Ha fet cas de les meves súplices.

Beneït sigui Déu;
No ha refusat la meva súplica,
Ni m'ha negat el seu amor.

RESPOSTA:

El Senyor és la meva força,
El senyor el meu cant,
Ell m'ha estat la salvació,
en ell confio i no tinc por.

El Déu dels Exèrcits, el que va fer creuar el poble d'Israel amb la mà forta i braç estès, el Creador, el Totpoderós, està molt present en l'espiritualitat de Teresa de Jesús. En el món d'avui, el dels drets humans, la llibertat, el pensament dèbil, la necessitat de perdó... la imatge d'aquest Déu pot tirar enrere i fer nosa, perquè es relaciona amb el Jesús inamobible, amb els pantòcrators romànics, amb el jutge inclement que no té pietat dels seus fills.

De vegades, massa mediatitzats per aquestes visions, oblidem que aquest Déu va fer l'home a la seva imatge, va conduir el poble pel desert i li va alimentar amb el manà del cel.

Per Teresa de Jesús, el Totpoderós és aquell qui l'ha creat, que li ha donat la vida, el qui l'ha sostinguda mentre queia i l'ha acompanyat en el camí. És el que, com tot ho pot, és capaç de vèncer les seves resistències, és l'únic que pot ser el Déu Pacient, el Déu-que-Espera, el que, sent poderós, com és, no gosa trepitjar-li la llibertat: *“que tarde se han encendido mis deseos y que temprano andabais Vos, Señor, granjeando y llamando para que toda me emplee en Vos”*

Conscient que el Déu que tot ho pot no vol forçar la seva voluntat, sabent que espera pacientment la seva determinació, la Santa, a la seva exclamació, no pot deixar de dir-li: *“quered, Vos Señor mío, quered”*. Sentir-se vençuda pel qui tot ho pot és per ella una fita en el procés cap a la llibertat.

Per Teresa de Jesús, Poder significa Misericòrdia. Si no fos totpoderós, com la podria perdonar?, com es podria compadir? Si no tingués una força tan gran, com hauria estat capaç de vèncer-la?

Teresa de Jesús és capaç de relacionar-se des de la confiança amb el Déu gran i amb el que s'ha abaixat, amb l'humà i amb el creador. Malgrat l'època en que va viure, que basava la fe en la paorosa justícia divina, no l'importen ni la fan enrere els clixés ni les imatges falses i estàtiques de la divinitat. Perdre-li la por al qui habita en nosaltres és potser un dels primers passos per poder-nos acostar a Ell des de tot el que és.

CANT

Et lloem Senyor, per tantes meravelles que avui parlen de tu.
Et lloem Senyor, per tantes alegries que ens has fet tu sentir.
Et lloem Senyor, per cada matinada que ens ha portat la pau.
Et lloem Senyor, en tu vivim la llibertat.

Demanes Senyor, que treballem per fer d'aquest planeta una llar.
Demanes Senyor, que les respostes nostres siguin sí amb tot el cor.
Demanes Senyor, que la nostra mirada sigui ferma envers tu.
Aquí ens tens senyor, disposa de nosaltres avui.

Ens has donat Senyor, el do d'aquesta crida que ens convida a seguir.
Ens has donat senyor, la gràcia que inunda i que empeny a estimar.
Ens has donat senyor, germans que fan possible viure en fraternitat.
Ens has donat senyor, la vida irrepensible, l'amor.

T'oferim Senyor, les forces que ens regales, l'esperança i la fe.
T'oferim Senyor, els triomfs i els fracassos, també el goig i el dolor.
T'oferim Senyor, la lluita i la confiança, la bondat i el perdó.
Aquí ens tens Senyor, disposa de nosaltres avui.

LECTURA TERESIANA

Parece, Señor mío, que descansa mi alma considerando el gozo que tendrá, si por vuestra misericordia le fuere concedido gozar de Vos. Mas querría primero serviros, pues ha de gozar lo que Vos, sirviéndola a ella, le ganasteis. ¿Qué haré, Señor mío? ¿Qué haré, mi Dios? ¡Oh, que tarde se han encendido mis deseos y qué temprano andabais Vos, Señor, granjeando y llamando para que toda me emplease en Vos! ¿Por ventura, Señor, desamparasteis al miserable, o apartasteis al pobre mendigo cuando se quiere llegar a Vos? ¿Por ventura, Señor, tienen término vuestras grandezas o vuestras magníficas obras? ¡Oh Dios mío y misericordia mía! ¡y cómo las podréis mostrar ahora en vuestra sierva! Poderoso sois, gran Dios. Ahora se podrá entender si mi alma se entienda a sí mirando el tiempo que ha perdido y cómo en un punto podéis Vos, Señor, que le torne a ganar. Parece que desatino, pues el tiempo perdido suelen decir que no se puede tornar a cobrar. ¡Bendito sea mi Dios!

¡Oh Señor!, confieso vuestro gran poder. Si sois poderoso, como lo sois, ¿qué hay imposible al que todo lo puede? Quered, Vos Señor mío, quered, que aunque soy miserable, firmemente creo que podéis lo que queréis, y mientras mayores maravillas oigo vuestras y considero que podéis hacer más, más se fortalece mi fe y con mayor determinación creo que lo haréis Vos. ¿Y qué hay que maravillar de lo que hace el Todopoderoso? Bien sabéis Vos, mi Dios, que entre todas mis miserias nunca dejé de conocer vuestro gran poder y misericordia. Válgame, Señor, esto en que no os he ofendido.

Recuperad, Dios mío, el tiempo perdido con darme gracia en el presente y porvenir, para que parezca delante de Vos con vestiduras de bodas, pues si queréis podéis.

Excl. IV

SALM 66

Aclama Déu, tota la terra.
Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa

Digueu a Déu:
"que en són d'admirables, les vostres obres!
En veure-us tan gran i poderós,
Fins els enemics busquen el vostre favor.
Tota la terra es prosterna davant vostre
I canta la glòria del vostre nom.

Veniu, contempleu les gestes de Déu.
Que n'és, d'admirable, el que fa amb els homes!
Convertí la mar en terra ferma,
Passaren el riu a peu eixut.

Ell és la nostra alegria,
El, que sempre governa amb el seu gran poder.
Els seus ulls vigilen les nacions;
Que es guardin els rebels de revoltar-se.

Pobles, beneïu el nostre Déu,
Feu sentir el vostre crit de lloança;